

2012 A 5168

Patrick & Bello

Snel weer beter

BIBLIOTHEEK KITLV

0405 7988

Patrick & Bello

Snel weer beter

121561
K.I.T.L.V LEIDEN
26-5-12

Auteur: Carla Rees
Illustraties: Leo Wong Loi Sing
Vormgeving: Jessica Polanen
Druk: Leo Victor NV

Stichting Projekten Christelijk Onderwijs Suriname © Paramaribo 2012
ISBN 978 99914 56 14 0

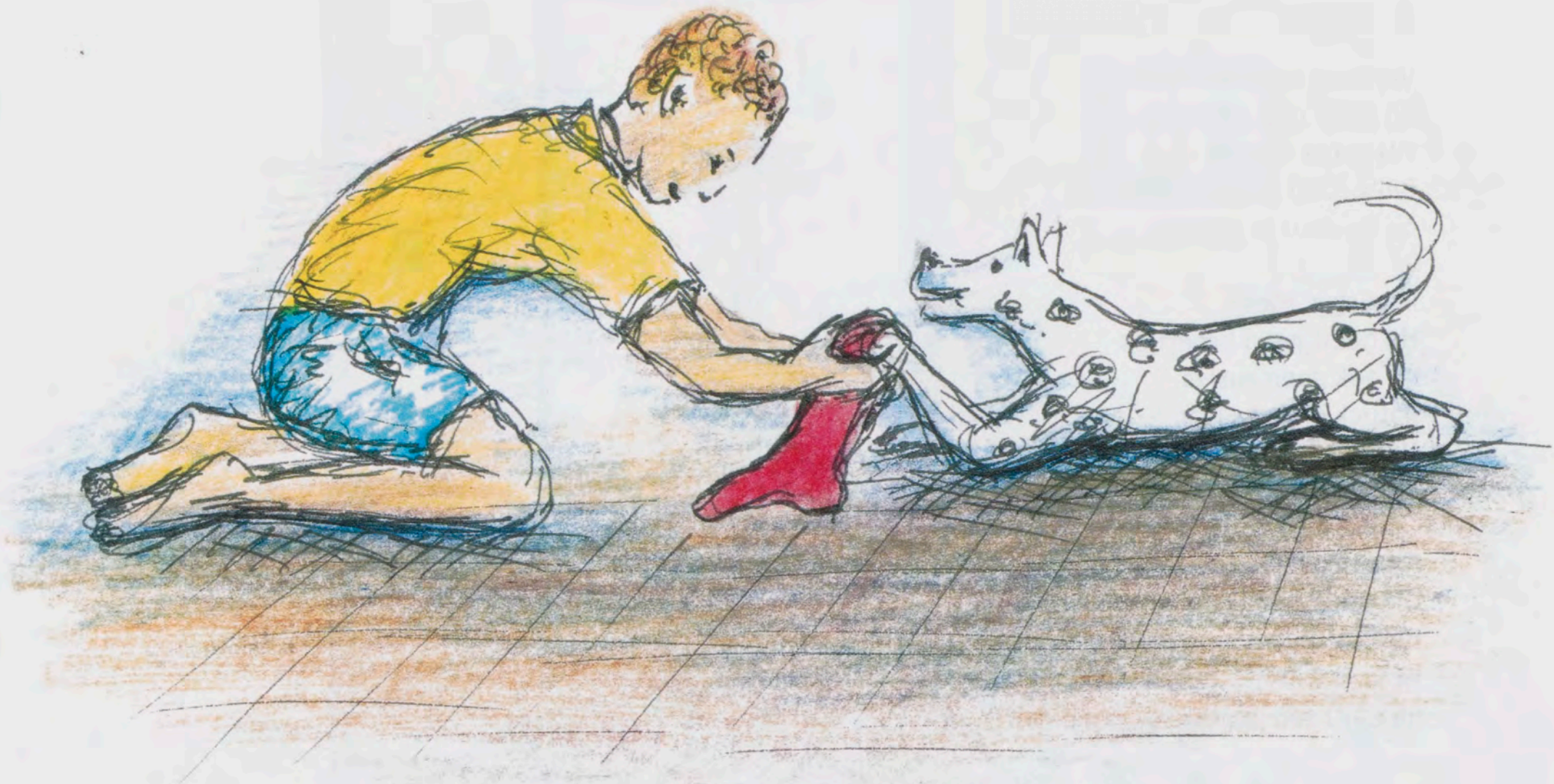

Vandaag moeten Patrick
en Bello binnen blijven.
Want het regent.
Bello staat naast Patrick
bij de deur te janken.....

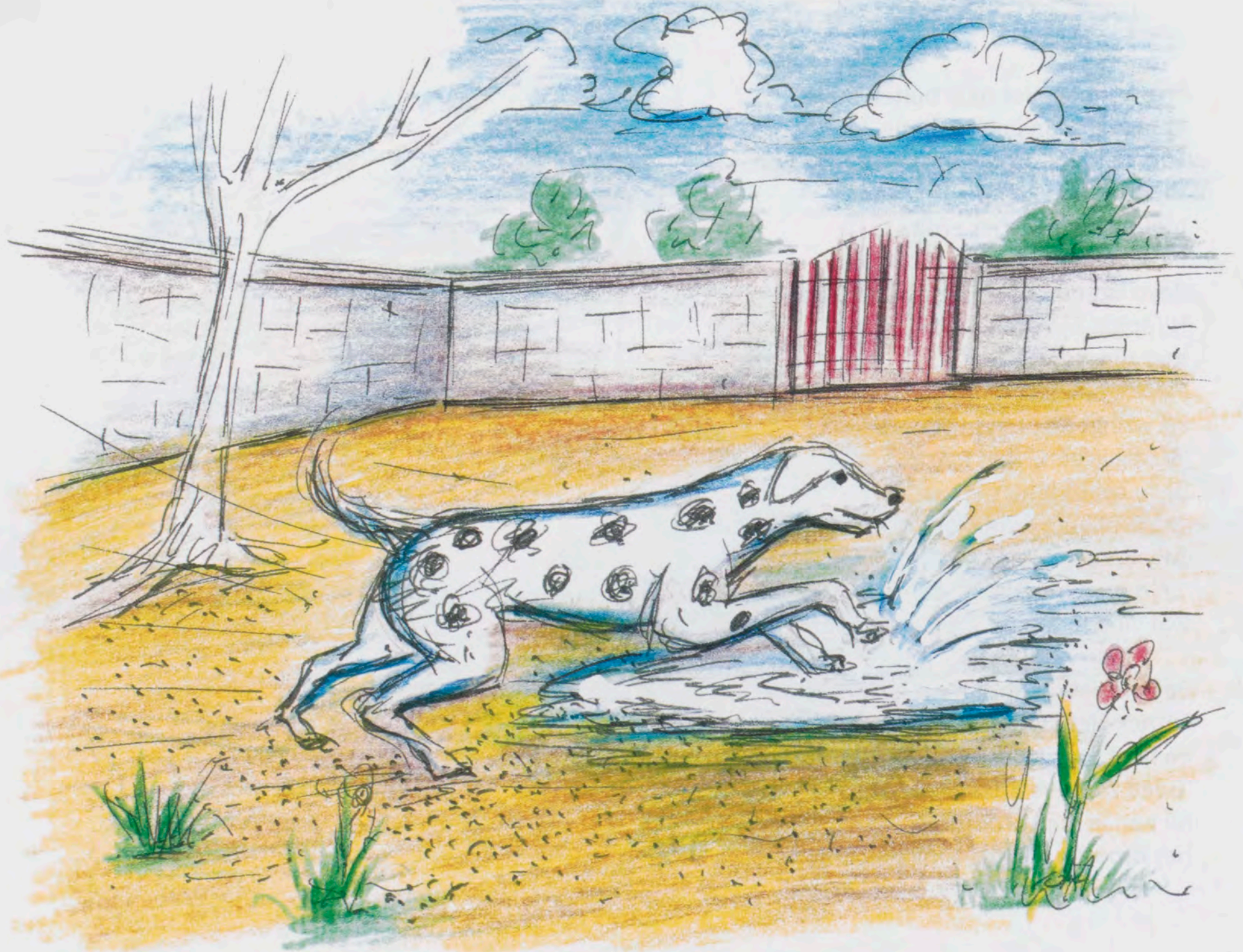
Patrick is alleen.
Hij heeft geen broertjes
en ook geen zusjes.
Patrick is al zes jaar.
Hij is een red-redi boy
en hij is lang en mager.

Patrick heeft een hond.
Die hond heet Bello.
Bello is de beste vriend van Patrick.
Bello is wit met zwarte vlekken,
hij is nu één jaar en zes maanden oud.

'We kunnen niet naar buiten Bello.
Kom, we gaan een spelletje doen.'
Patrick loopt op zijn tenen naar de kast.
Hij haalt een koffer
met baby-kleer-tjes eruit.
'Kom Bello, we gaan op balkon.'
Bello ligt nu plat op de gladde tegels.
Hij spitst zijn oren en kwispelt
met zijn staart.
Patrick pakt een poot van Bello vast.
Hij wringt de poot in een sokje.
'Rustig liggen,' zegt Patrick.
Bello spartelt als een vis.
Patrick houdt hem stevig vast.
'Jaaaa,' zegt hij.
'En nu het hemdje. Rustig liggen, Bello,
wat vind je van dit broekje?'

Bello moet nu op zijn rug liggen.
Patrick kietelt hem op zijn buik,
en heel snel is Bello op zijn rug.
'Goed zo, lieve Bello,
nu ben je mijn broertje.
Het broertje dat papa mij beloofde.'

En dan rukt Bello zich los .
Hij rent naar buiten het erf op
midden in een plas water.

Patrick springt op, doet een stap,
maar de stoep is nat en koud.
En dan glijdt Patrick uit.
Zijn been komt tegen
de rand van de deur.
Patrick voelt een stekende
pijn in zijn been.
Dan valt hij op zijn gezicht.
Patrick gilt en hij roept: 'Au!'
Patrick sleept zich naar binnen.
Hij gaat onder een tafel zitten.

Patrick moet plassen.
Hij moet vlug gaan,
maar het lukt niet.
Die pijn in zijn been wordt erger.
Patrick kan niet opstaan.

Bello is weer binnen.

Die ligt nu ook onder de tafel
en likt aan Patrick.

'Ik begrijp.. er.. niets van,'
zegt Patrick een beetje huilend.

'Ik .., ik..kan niet opstaan.

Ik moet nu echt gaan plassen.

Ik wil het niet in mijn broek doen.'

Alweer die pijn.

Bello bijt zachtjes

aan de tenen van Patrick.

Wil hij Patrick helpen om op te staan?

De pijn wordt steeds erger,
nu huilt Patrick echt.

'Bello! ..ga jij mama.. roepen,
ze ..is ..in de keuken.'

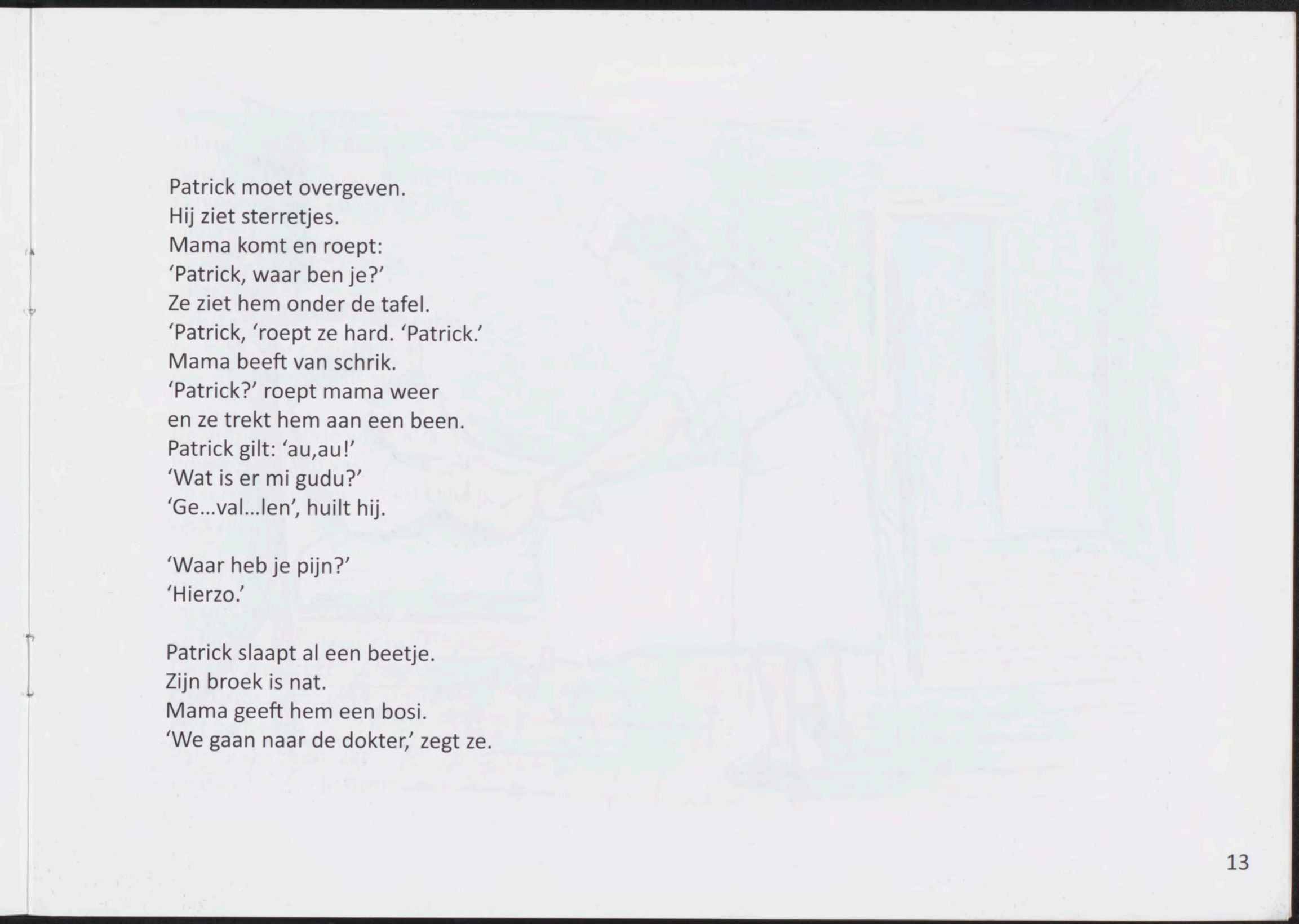
Bello wil spelen en trekt
aan de broek van Patrick.

Patrick ligt heel stil en dan
rent Bello naar de keuken.

Hij blaft, kwispelt en rent op en neer.

Hij trekt aan de rok van mama.

Patrick moet overgeven.

Hij ziet sterretjes.

Mama komt en roept:

'Patrick, waar ben je?'

Ze ziet hem onder de tafel.

'Patrick,' roept ze hard. 'Patrick.'

Mama beeft van schrik.

'Patrick?' roept mama weer

en ze trekt hem aan een been.

Patrick gilt: 'au,au!'

'Wat is er mi gudu?'

'Ge...val...len', huilt hij.

'Waar heb je pijn?'

'Hierzo.'

Patrick slaapt al een beetje.

Zijn broek is nat.

Mama geeft hem een bosje.

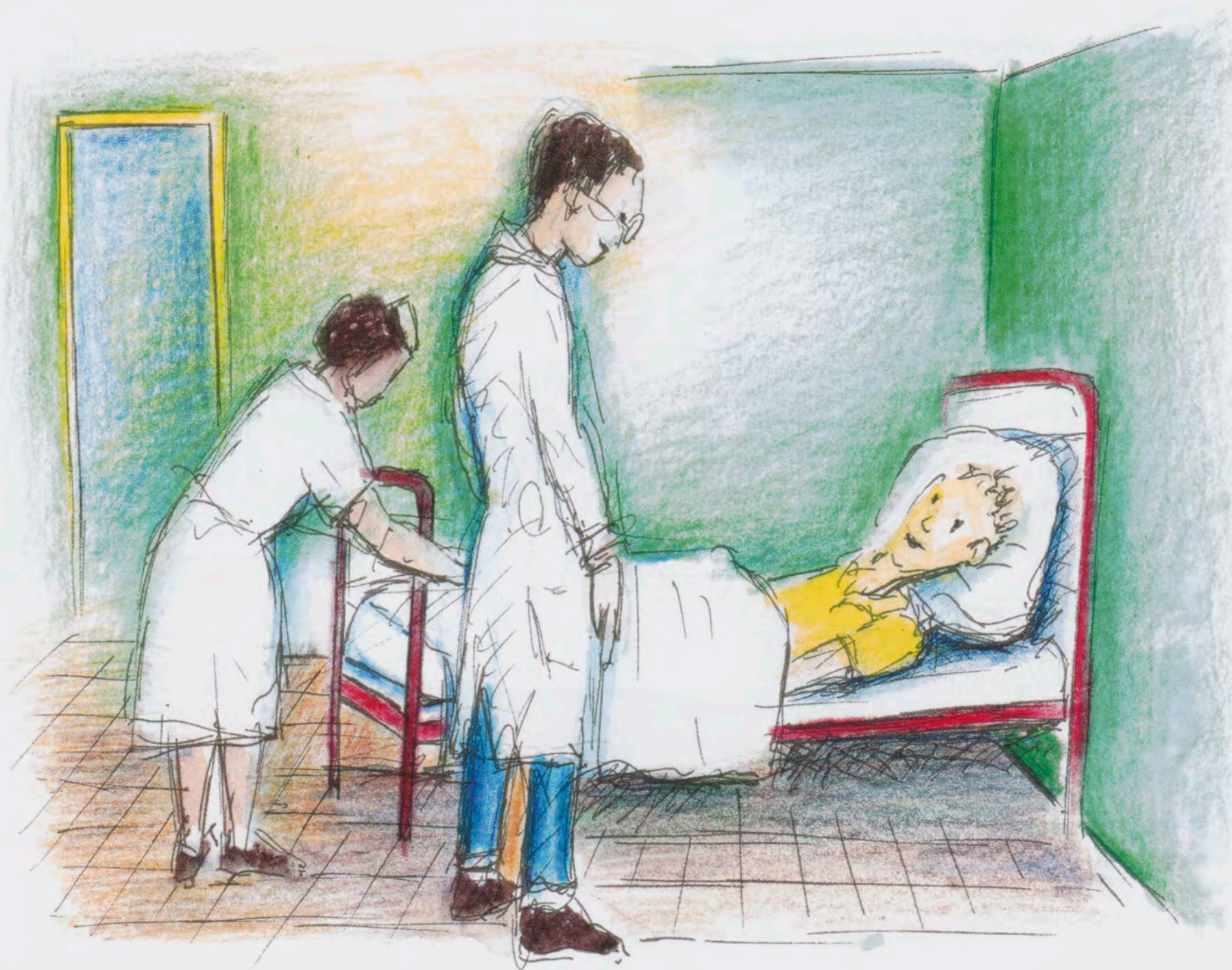
'We gaan naar de dokter,' zegt ze.

Patrick wordt wakker.
Hij ruikt iets. Iets als lysol.
Langzaam maakt hij zijn ogen open.
Een vrouw met een witte jurk
kijkt hem aan.
'Goede middag,' zegt ze.
'Hoe heet je?'
Patrick is nog niet goed wakker.
Hij kijkt naar de wanden.
Die zijn zo groen als stroop.

De vrouw met de witte jurk
houdt zijn hand vast.
'Je moet voorlopig in bed blijven,'
zegt ze.

Twee mannen komen binnen
en ook twee vrouwen.
Ze hebben allemaal witte kleren aan.
De ene man zegt: 'Ik ben dokter Jack.
De zuster naast mij is zuster Vera.
En hoe heet jij?'
Patrick kijkt hem aan
en dan vallen zijn ogen weer dicht.

Na een tijdje kijkt Patrick
naar dokter Jack.

Die lijkt niet op zijn papa.
Papa heeft een dikke buik.
Deze dokter is lang.
Hij lijkt op een oom die voetbal speelt.

Zuster Vera lacht.
Ze doet net als zijn mama.
'Hoe heet je,' vraagt zuster Vera weer.
'Patrick,' zegt hij nu.
'Wat is er gebeurd?'
Zuster Vera komt dichtbij Patrick.
Hij begint zachtjes te vertellen:
'Gevallen. Bello rende naar buiten.
Ik wilde ook naar buiten. Dat mocht
niet.'
Zijn ogen zijn nu vol tranen.
Ik ben gevallen, en toen pijn...
me voeten waren nat geworden.
ik ging onder die tafel schuilen.
En toen ..meer.. pijn. Kon niet opstaan,
en toen is mama gekomen.

Zuster Vera staat op.
Ze kijkt naar de dokter.
Dan komt dokter Jack
bij Patrick zitten.
Dokter Jack houdt Patrick vast.
Hij kijkt hem aan en maakt een
knipoog.
'Jij mag voorlopig niet uit je bed.
We gaan je weer gauw beter maken.
Straks ga je met zuster Vera foto's
maken.
Op die foto's kan ik goed zien
wat er is gebeurd.'

'Heeft iemand al eens
een foto van je gemaakt?'
Patrick vertelt over de foto's
van de klas die op school zijn gemaakt.
'Heb je toen pijn gevoeld?'
vraagt dokter Jack.
'Nee, ik vond het leuk.'

Dokter Jack geeft Patrick een brasa,
en zuster Vera brengt Patrick
naar de foto-dokter.

De volgende dag kijkt
dokter Jack naar de foto's.
Hij houdt zijn hoofd schuin
en dan zegt hij:
'Je been is niet gebroken,
maar het is wel flink gekneusd.
't Is beter als je een paar dagen
hier in bed blijft.'
'Kan ik dan niet met Bello spelen?'
'Voorlopig niet, mijn jongen!
Je krijgt een steun-verband en
van zuster Diana krijg je twee krukken.
Zij zal je leren om met die krukken te lopen.'

Patrick luistert goed naar de dokter
en ineens vraagt hij:
'Ja, maar wanneer ga ik naar huis?'
'Als je alles doet wat we afspreken,
mag je de volgende week naar huis.'
Patrick is blij en hij klapt in zijn handen.
Dokter Jack geeft hem een brasa en zegt:
'Ga maar lekker slapen.'

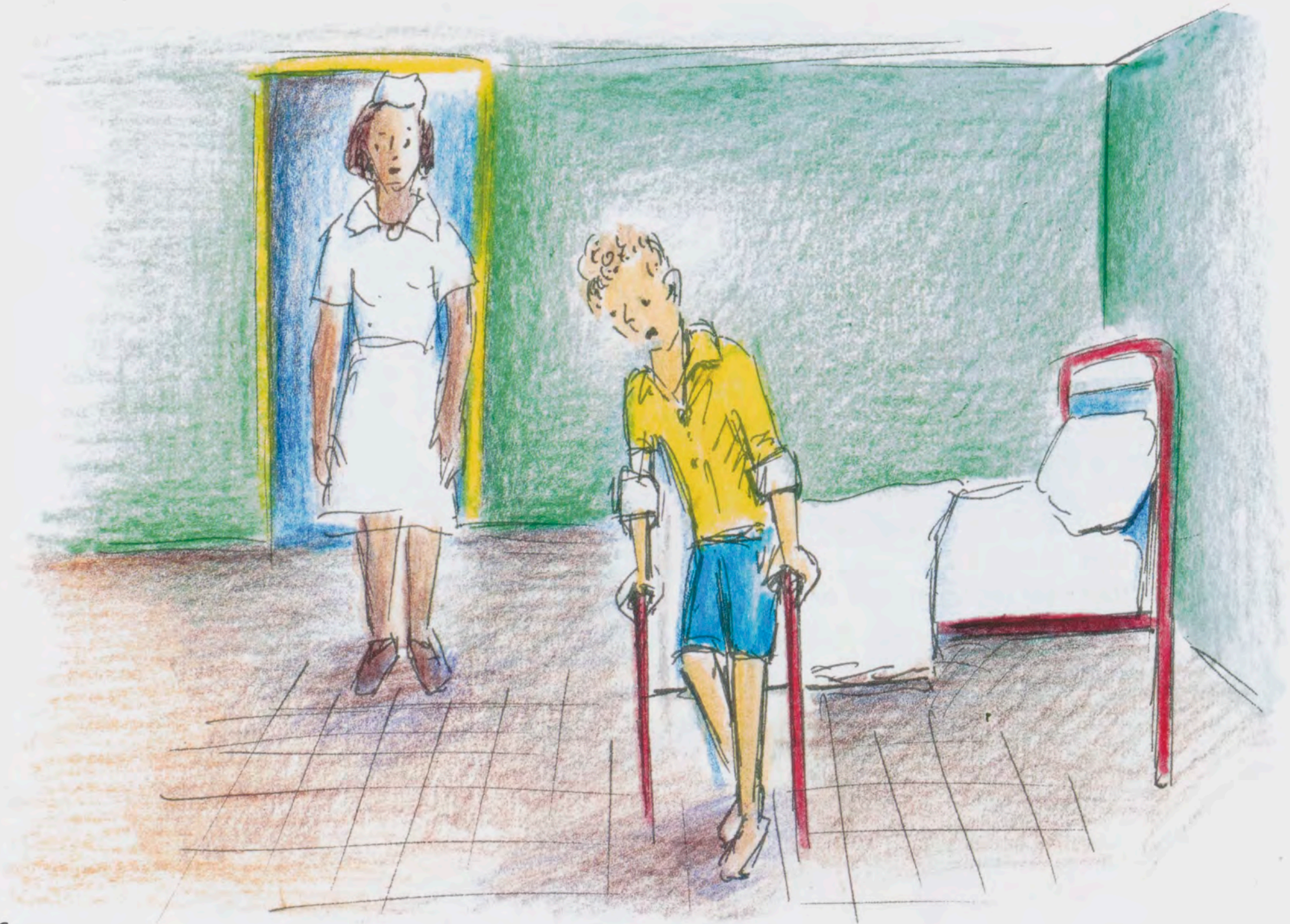

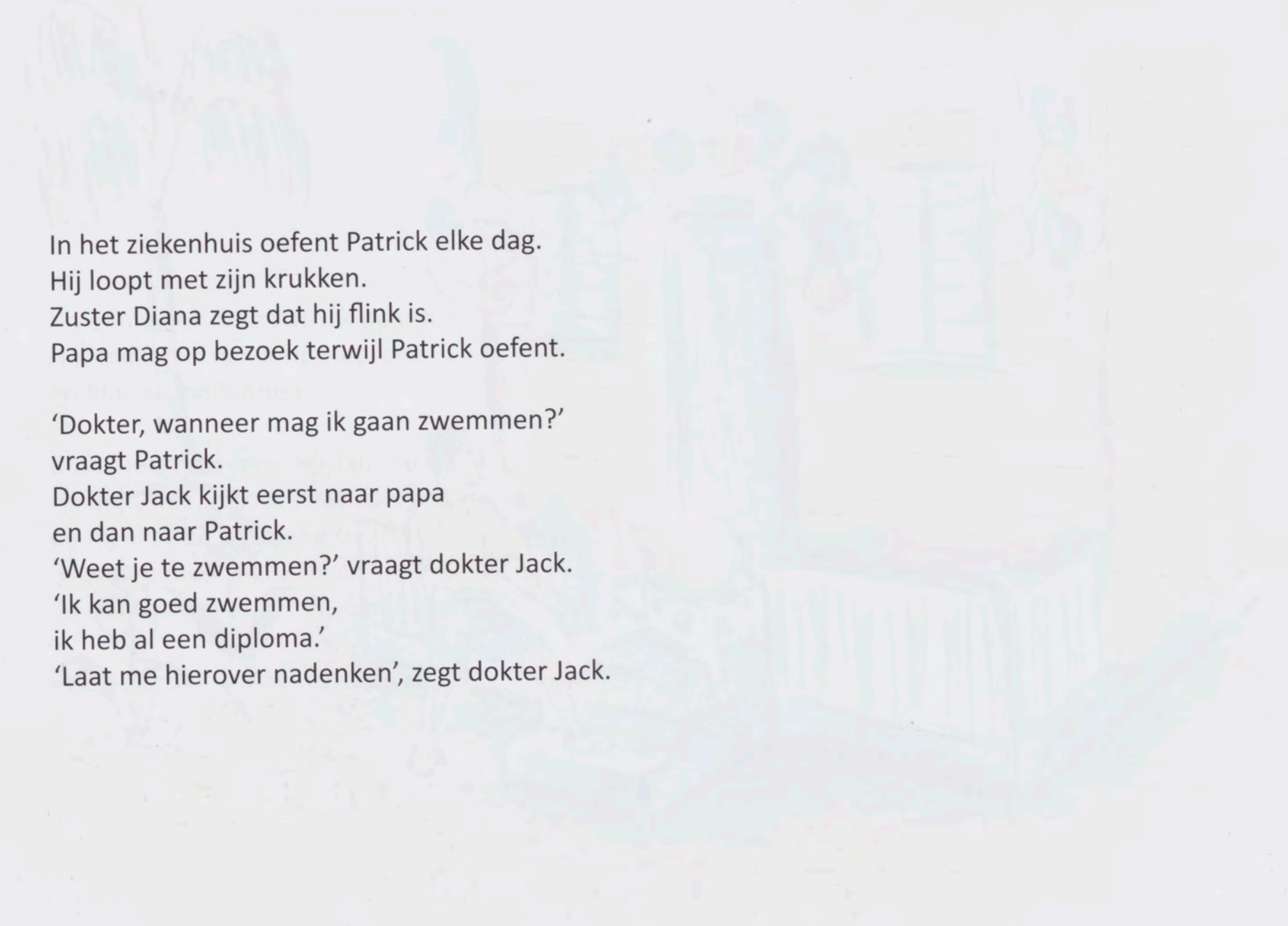
Patricks mama is op bezoek.
Zij buigt zich over hem
en hij krijgt een bos.
'Hoe gaat het mi boi?' vraagt ze.
'Hoe gaat het met Bello?' vraagt Patrick.
'Bello huilt, hij wil niet eten,
maar ik verzorg hem echt goed hoor!
Hij blijft naast je schoenen liggen.'
'Ik wil Bello bij me hebben.'
'Zijn mama omhelst hem en zegt:
'Ik zal blij zijn wanneer je beter bent.
Dan gaan we weer samen
buiten de stad met Bello.'

'Weet je nog, die ene dag
op vakantie op Blakawatra?
Jij mocht toen pootje baden
in 't donkere water.
Bello was nog niet zo lang bij ons.
Hij keek naar het water en hij sprong erin.
Bello begon te drinken
en jij deed dat ook.
'Niet doen, Patrick,' riep ik luid.
Maar jij keek verbaasd.
Je wees toen naar het water en je zei:
'Maar er is toch zoveel!'
Nu weet je dat je niet mag drinken
van het water waarin mensen baden.

In het ziekenhuis oefent Patrick elke dag.
Hij loopt met zijn krukken.
Zuster Diana zegt dat hij flink is.
Papa mag op bezoek terwijl Patrick oefent.

‘Dokter, wanneer mag ik gaan zwemmen?’
vraagt Patrick.

Dokter Jack kijkt eerst naar papa
en dan naar Patrick.

‘Weet je te zwemmen?’ vraagt dokter Jack.

‘Ik kan goed zwemmen,
ik heb al een diploma.’

‘Laat me hierover nadenken’, zegt dokter Jack.

Na een week mag Patrick naar huis.
Het balkon is versierd met rode
en blauwe ballonnen.

Bello heeft een geel mutsje op zijn kop.
Hij blijft heel dichtbij Patrick
en hij likt aan het zieke been.
'Lieve vriend,' zegt Patrick,
'Jij bent voor mij net als een broertje.'

Na een week mag Patrick naar huis.
Het balkon is versierd met rode
en blauwe ballonnen.
Bello heeft een heel mustje op zijn kop.
Hij blift heel dichtbij Patrick.
en hij lukt aan het reke deen.
'Leve vriend' zegt Patrick.
'Jij bent voor mij net als een bloem.'

Een uitgave van:

Stichting Projekten Christelijk Onderwijs Suriname

Mei 2012

PATRIEK EN
BELLO

951247

RP

EVACO